

HIRDETÉSENYEK.

Jelölési pénzek és a kiadás körüli pa... valamint a lap szelemi részét illető minden közlemények ideintéendők.

Érdektelen levelek csak ismert kizárólag fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVU PART KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és pünktök kivételével.

Előfizetési ár:

Helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve:

Table with subscription rates: Egész évre 10 frt - kr., Félévre 5 frt - kr., Negyedévre 2 frt 50 kr., Egy óra 1 frt - kr.

Hirdetési díj:

Öt-hasábospettisor egyszeri beiktatásért 5kr. Bélyegdíj minden hirdetésért kilon 3) kr. Nyiltár 4 hasábospettisorért 2) kr.

Hirdetést vagy reclamat magában foglalj ujdonság sora 50 krajczár.

XIV. évfolyam 1887.

Debreczen. Szerda, Oktober 12

199. szám.

Ad captam!

(T.) Nem egy könnyen hallgat erről a kronika, sok üres számbát elcsépelelünk még e tárgy felett világvégeig, hát még a felirati vita, budget vita és még sok oly vita alkalmával, amely vitáknál az univerzális tudományok és zseninek ezernyi ágát lehet villogtatni. Mondom, ez a somogyi levél olyan létszen a bekövetkező vitáknál, mint társadalmi összejöveteleknél az időjárás, hogy ez fogja megadni a hangot, melyből a további zene foly. Csak a somogyi levél jusszon eszébe az ellenzéki szónokoknak, mindjárt fogja tudni, hogy hol és mily hangon kezdje. Minden parlamenti megnyitáskor szokott lenni egy zenei „á” vagy „h”, melyhez aztán a hangulat alkalmazza magát. Nos hát ez idén a somogyi levél lesz ilyen. A véletlen nem szokott megfélemlíteni az ellenzékéről, s ha bár a meg szorultság legkétségbeesettebb pillanataiban, de mindig a kezére játszott valamit. Tébát „ad captam” somogyi levél! Miután hogy e tárgy oly érdekesnek kínálkozik, beszéljünk még róla valamit:

Minél inkább elfogult az ember, annál inkább nem ismeri el, hogy ő vele szemben másoknak is vannak érdekeik, oly jogosnak mint az övéi, sőt még jobbak is. Hiszen ezt elismerve, ha csak hűzés halasztási okból nem, de soha sem perlekedünk. Ha ellenfelünk jogát, érdekének jogosságát belátnánk, bizony, bizony, nem volna a törvényszékeknek részvétele. De mikor hát nem látjuk be! Mikor csak is azt az érdeket véljük jogosnak, amely érdek a miénk. És mert perlekedő felek így gondolkoznak, a legkritikább esetek közé tartozik, hogy vesztes fél a bíróság ítéletével meglenne elégedve. Előtte az a bíró vagy elfogult, vagy számar, vagy részrehajló, a leggyakrabban pedig, meg van vesztegetve.

De hogy igazságosnak tartsa? Na már az ritkítja pártját!

Nos hát a politikai pártok éppen ilyen perlekedő felek. Bíró a választó közönség, tárgyalás a választás. Ugyan kérem, van arra eset, hogy vesztes fél, a bíróság ítéletével meg lenne elégedve? Nem ugyan azok a gyanusok és vádak merülnek fel az ítélet ellen, mint a perlekedő? S vajjon a bíróság nem megvesztegetett bíróság? De kérdjük csak vesztes féltől. Nem-e akarta megvesztegetni ő is? Nem elkövetett mindent, amit tőle telt? Nem került-e a pernek is sok és sok pénzébe? Nem járt-e a bírósághoz hogy informálja, még pedig a lehető legnagyobb részrehajlásra, már t. i. hogy neki adjon igazat. Szóval mindent elkövetett amit elkövethetett, s ha még is vesztes? Na akkor aztán nincs igazság! És a világot nem véve számba amit ő tett, amit ő elkövetett; ügyvédekkel, befolyásos rokonával, ismerőseivel, barátjával elkövetett, csak az van előtte amit a másik tett, aki így meg úgy vesztegette meg a bíróságot!

Ezt a nótát fújja a kisebbség is, mindig, mindig párton, minden időben és mindenütt. És a francia, olasz, angol, német vagy magyar kisebbség közt éppen úgy nincs különbség, mint a francia, olasz, angol, német vagy magyar perlekedő fél közt. Amelyik a pert elveszti, azzal okvetlenül igazságtalanság történik, legyen az ellenzék, vagy kormánypárti. De hát:

„Ad captam” somogyi levél! Itt meg már „corpes delicti” is van! Pedig, ugyan ki a manó ne tudta volna, hogy a megyék legelső kortesse mindenütt a főispán. Más államban más képpen hívják, de mindenütt ugyanaz. — Hiszen minden embernek van otthona, és nincs olyan „otthon”, amelyben ne tudnánk,

hogy a főispán nagy választási tényező. Még azt is tudják, hogy mindig az volt, s hogy amíg főispán és ilyen kormányforma lesz, mindig az lesz. És lelkeim adta, ez a somogyi levél, hogy felzavarta a vizet. Mivel hogy amit úgy is mindenki tudott az előtt is, most már be lett bizonyítva. Hogy amit s kormány eddig fogadott most már nem tagadhatja, de a mivel sem jobb sem rosszabb nem lett, s az ellenzéknek egész nagy esetepátájára egyetlen egy közmondással felelhet: „Hodie mihi, cras tibi”. Csak azt engedjék meg nekem, hogy a mig kormány leszek, a főispánok az én korteseim lehessenek, mert úgy is tudom, — hogy amint kormány lenni megszűntem esti léptek a helyemre hát nem fogjátok nekem átengedni. Ergo ne vessétek a szememre a mit ti is meg tennétek, és csak azért nem teszitek mert nem tehetitek, de meg fogjátok tenni amirt módotok lesz benne.

És ennek illusztrálására felhozok egy esetet: Szatmármegyében, Medgyesen, nem régiben, papválasztás történt. „Amint mondják, nagy korteskedéssel”, — jegyzé meg Sz. F. sógorom egy társaságban. „Csak törvényesek legyenek az eszközök — mondá B. M. földbirtokos. — Ugyan kérem!” — kiált fel U. J. református pap, de nem a medgyesi: „Ki az, aki törvényes eszközökkel korteskedik?” — „A ki meg akar bukni”, — feleli rá nagy hirtelen a sógorom, mire általános lahota és Helyes! Helyes! Igaz! Ugy van! — felkiáltások következtek.

„Ad captam” somogyi eset! Nincs benne semmi új, nincs benne semmi különös, nincs benne semmi, amit úgy is ne tudtunk volna évtizedek óta, de mert egy véletlenség az ellenzék kezébe bizonyítékot szolgáltatott: most már eltagadhatatlan! „Rajta kapták a mohamedánt az iváson, és nem tehet egyebet, mivel hogy

ugy is tudják, mint azt hogy: hát foly, tatja! Es ha az ellenzék haragszik érte csak azért teszi, mert ebben az itálban nem lehet, és csak addig teszi, amíg nem lehet benne része. Mert ő is olyan mint a telhetetlen férj, hogy mindig a más feleségét szeretné, pedig nota van rá: „Csak szeresse mindenki a magát, ne szeresse soha senki a másét!”

És mi ebből a morál? Az: hogy a ki az alkotmányt meg akarja inni a fölé, annak meg kell inni az alját is. 1875 előtt mi veszekedtünk a kormányra a főispánokért, most miránk veszekednek, s ha élünk, megint mi fogunk veszekedni. Sic eunt fata hominum, sic transit gloria mundi! A ki nincs vele megelégedve, tegyen róla! Nagyon szeretnénk már egy olyan kormányt látni, a melyik tesz, mert e bizony nem épületes valami. És ha az ellenzék egy ilyen kormányra rá tud mutatni a világon, csak egy re, na már akkor: mondjon le Tisza Kálmán Hanem az érem másik oldala meg az: hogy a mig az ellenzék egy ilyen kormányra rá nem mutat, addig mindig Tisza Kálmán uralkodjék!

Ki tudná-e számítani valaki, hány esztendeig élne s uralkodnék még Tisza ez esetben? Es ha senki sincs, aki kiszámítani tudná: mire való akkor az a sok beszéd az ellenzéken?

Mint az Egyetértés értesül a delegációkat összehívó királyi kézirat a hivatalos lap okt. 15-diki számában fog megjelenni. A delegációk ez idén Bécsben fognak összeülni, mint már jelentve volt, e hó 26-án.

A magyar nőkhöz.

— A közmívelődési kongresszus kiáltványa. — Bizalommal és várakozással fordul felétek Magyarország leányai, a közmívelődési egyesületek budapesti kongresszusa! S meg-

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

Gerő Klára

— A kurucz-labancz világból. —

Diósgyőri várak jár-kelek kapitánya. Fel legények! győzzünk, vagy halunk itt mána! Merre a szem ellát, csak nézetek széjjel, Sisak, fegyver fénylik, tele ellenséggel!

Összenéz a vár-nép villámlo szemekkel. Lassu moraj támad, megöszörren a fegyver! Van-e, kinek olesó becsülte, élte? Győzzünk, vagy meghalunk, esküszünk az égre!

Viszhang vissza mondja: „Esküszünk az égre! S lassan belevegyl az alkonyi szélbe, Tulvan az ellenség szörnyet üvölt rája: Ott lesztünk estére! benn lesztünk a várba!”

„Fel! fel a falakra! mit? e fecske fészek? Mi benne van s drága, préda, a tiétek! Hőmpölyög a tábor egész neki gyalva, Leáldozik a nap, vérszínű az utja.

Minek oda napfény? Van ott világ anyyi! A sustorgó láng-nyelv égbe akar csapni, Minek oda napfény? Hogy még az is lássa, Ember ember után hogy dül ki a várba...

„Oh gyermekek Klára! nincs a ki megmentsen! Elvészünk egy szálly! te menekülj szentem! Rejtett folyosó van ott a torony-aljba, Réjt rá ne ved szemedet sohasem a gazra!”

Emberim lelte, engem is megölnek! Ez az ember koldult tetőd szerelmet? Lányom! ha van szíved — szereted apádat! Kapu beült, Gerő nem ura a várnak.

„Vesszen a ki elő! De hol látok ejet? Labancz vezére állj ki, öl meg engemet! Aztán nesze a vár, rom, nincs élő benne! Hát leányod hol van? Halál a fejedre!”

Nézi Gerő Klára feunen a toronyból, Az iszonyu fegyver hogy sebez, hogy rombol, Hogy furdók bele apja kebelébe, Sikoltva rohant le meghalni melléje.

„Gerő Klára lelke! ne menj te a vérbe! Irgalom! utállak! félre tőlem! félre! Kezet e leányra! de jai a ki bánja! Rá sem tudott szegény borulni apjára.

II.

Labancz vezér készül áldomás ivásra, Áldomás ivásnál boldog mátkaságra, Gerő Klára szegény a labancz vendége, Atok s könnyű tüzel bánatos szemébe!

„Vitézek! e pohárt emelem ti rátkol! ... Vitézek? ... mind egyik koborló zsványok! ... A második pohárt emelem e lányra! ... Ha mégis szereted — atok rád Klára!”

Pohár összecsendül, vidám zsvaj támad. Nem vagyok kurucz-lány, hogyha ez rám szárad! Ugy éget a vérem! Csak egy esőket Klára! Szeretem ... hát vesszünk ... jere a halálba!”

Gerő Klára sápad, mint a halál olyan. Tűz, szerelem lakik, azt mondják, a borban! A harmadik pohárt én emelem - ried! Szívembe nyíltott a labancz vezérnek.

„Boldog ez a nászom! hogyne lenne! mért ne? Nem volt elég részem könyve, piros vérbe? Boldog ez a nászom! anyi áldás rajta! ... Ha atyám még élne, most százasz meghalna!”

Hanem azért táncra! én vagyok a párod! Jere táncoljunk el a menyaszonny táncot! Jere már ... jere már! valam! mar, éget! Labancz vezér meghalsz! kiittuk a mérget!

Te apám ölted meg! lehetett vna lelke, Hogy ha a leányát igazán szeretted! Apáért szerető, szívem rádásba! Csókba forrott ajkkal mentek a halálba.

MÁTRAY LAJOS.

Két házasság.

— Eredeti regény egy kötetben —

Irta: R. P. O.

(Folytatás.) (5)

A kocsiiban a híres signora Bernadió Geraldine, a Scala színház ünnepelt, nagyhirű énekesnője ült — társalkodónévvel.

A csodaszép olasz nő csakhamar visszanyerte lélekjelenlétét s nemes megmentőjét a nagy felindulástól reszketve, megkérte, hogy szerencsétlensége látogatásával, hogy önfeláldozó

csodás elszántságáért legforróbb köszönetét nyilváníthassa ki.

Signora Geraldine a közönség istenített művésznője volt, fényes pályafutása halhatatlan habérokat font gyönyörű márványhomlok köré. Minden előadása újabb dícsőséget szerzett számára, melyen falrengető tapsok, szűnni nem akaró „bravó!” k s a koszorúk és virágcsokrok valódi zápora fogadták a kedvenc nagy művésznőt.

E naptól fogva Szaboles báró a híres énekesnő termeinek rendező látogatója lett, míg végre a legforróbb szenvedély égette mindkettőjüknek hangosan dobogó keblét. Es a gonosz nyelvek szárnya bocsátották a hirt, hogy az istenített Geraldine Berentey bárónak a szeretője.

E gyengéd, szenvedélyes viszony első évében született a kis Viola. Berentey igaz nemes hévvel szerette az ifjú nőt és leányát, de Geraldinet csak akkor tehetette nevévé, mi dón atyja, ki kérelhetlen ellensége volt viszonyának elköltözött az élők sorából.

A dícsőtett, nagy signora Geraldine visszavonult a színpadtól, melyen anyni bábort aratott, eljött a báróval Magyarországra hol az egyszerű falusi templomban újból örök hűséget esküdött férjének, ki őt és gyermekét imádtá.

A rokonok gyűlölték Szabolesot ezen házasság miatt, különösen Ládányiné, a rangkorságban szenvedő hölgy végleg pálczát tört anyja unokaöccsére felett, de a boldog szerelmek mit sem — törődtek a külvilággal, szerény falusi lakukban egymás boldogításának éltek.

E zavartalan szép élet azonban csak 8 évig tartott. Geraldine, a gondos, gyengéd szerető hitves egy erős meghűlés következtében tüdővészbe esett; oly betegség, mely gyorsan ragadja magával áldozatát.

Szegény Viola kilencz éves volt akkor, de keserű emlékei között még mindig maga előtt látja azt a csodaszép nőt, halványan,

viasz fehérségű arcán az örökös báj elhaló mosolyával. Hiszen ott térdelt, nehéz könyveket hullatva, a legjobb anya ágya mellett; atyja ott állt, elfolyt zokogással tartva karjai között a mosolygó haldoklót. Geraldine elgyengült kis keze nehezen fel-emelte a lesújtott gyermek fejét, hosszan tekintett az ártatlan lény könyvelt szemébe, megéskolta újból és újból, míg megtört nagy szemében két nehéz kristály tiszta csepp fénylett.

— Szegény Violám, szegény kis leányom, anyád elmegy, — suttogó halkán, kínosan. — Szabolesom, szereted őt s gondokodjál arról, hogy boldog legyen.

— Anyám! anyám! sikolta a szegény gyermek ne hagyj el, meghalok nélkül.

A szörnyű halál csendesen elaltatta örökre a szegény fiatal aszonny, elrablva őt azoktól, kiket oly lángolóan, oly határtalanul szeretett.

Szegény Viola ezután nagyon komoly gyermekké vált, rajongással szerette mélyen sujtott apját, s ártatlan szive végtelen odaadással simulat a megtört ember szétzuzott keblébe. Okos gyermek volt, s felfogta a szörnyű csapás nagyságát.

Öt évig éltek elhagyottan, egymást szeretve, az apa és kis leánya, legtöbb idejüket a megboldogult kedves lény sírjánál töltve el; vagy pedig puszkával a vállon barangoltak az erdő sűrű bozótja és cserjése között.

Egy reggel, midőn Viola édes atyja szobájába sietett, hogy „jó reggelt” mondjon neki, a szerencsétlen embert vértől elborított taláta a szőnyegen elterülve; — mellette revolver feküdt.

A báró egy szerencsétlen vállalatban elveszítette egész szerény vagyonát, és ez az újabb csapás végleg megtörte őt; a lesújtott, mélyen zaklatott férfi a szörnyű felindulás örült perczében véget vetett kínjainak, melyek már elviselhetetleneknek tüntek fel előtte.

köszöni nektek első sorban ama zajtalan, de hosszasan támogatást, melyben a haza közművelődésének ügyét a multban úgy, mint a jelenben részesítettétek.

A jövőre azonban támogatástok mostani mértékét nem tartja többé elegendőnek.

A nemzeti erők békés megfeszítésének korában éltek. Szükségünk van minden szellemi és erkölcsi képességre, a mi bennünk lakik. Teljessé és tökéletessé kell tennünk országunkban a hazafias érzést nemzeti irányu művelődés által. Egyggyé kell fűznünk társadalmunk minden osztályát, csoportját és töredékét az igazi és erős hazaszeretet kötelékéi által. Magyar lelket kell adnunk műveltségünknek. Magyar jelleget kell adnunk társaséletünknek. Egyggyé, erőssé és vonzóvá kell tennünk egész nemzeti életünket mindenki előtt, hogy helyünket ne csak az önálló, de a művelt nemzetek között is kellő méltósággal elfoglaljuk.

E feladat legszebb része reátok néz Magyarország leányai!

Az anyákra, kik a jövőnek adják át legszentebb érzelmeiket és gondolataikat!

A nőkre, a kik osztályos társai küzdelmeinknek, szenvedéseinknek és örömeinknek!

A leányokra, a kik derék fiatalságunk sorsát, a legközelebbi jövőt tartják gyöngéd kezeikben.

Lelkesüljétek föl a mult idők példái s mint egykor a hosszasan nemzeti önvédelem diós küzdelmeiben, úgy vegyetek részt ezuttal is ama kitartó, békés törekvésben, melyet a műveltségért szinte történelmi ösztön által sarkalva folytattunk.

Sorakozatok, Magyarország leányai, a magyarközművelődési mozgalom lobogói alá minél nagyobb számmal!

Lépjétek be a hozzátok és sziveitekhez legközelebb álló közművelődési egyesületbe. Követeljétek ott a munkából a magatok részét. S lakjatok akár a fővárosban akár más városainkban, akár falvainkon, alakítsatok csoportokat, bizottságokat és választmányokat valamely közművelődési egyesület védpajza alatt.

A hazánk minden talpalatnyi földje szent s nincs egyetlen pont sem az országban, a hol a magyar kultúra munkája fölsőleges volna.

Vegyétek áldott kezeitekbe a kiseddévás ügyét és a gyermekkereteket!

Apoljátok a nemzeties irányu népoktatást s legyetek különös tekintettel a leányoktatásra és nevelésre, a mitől még sokat lehet várnia a hazának.

Irányozzatok finom kezeitekkel a gazdasági munkát: a földművelést, ipart és kereskedést a haza ezéjái felé mindenütt. S nemetsétek meg a vagyont a hazafias érzelmével.

Veessétek a művelt magyar társadalmi életet. Ez élénkítsétek azt föl ott, hol tespedés

A 14 éves szerencsétlen, a sors kegyetlen csapásaitól elkínzott gyermek ime egyedül állott a nagyvilágban, minden résztvevő szív nékül, kitéve a legszörnyűbb kétségbeesésnek.

A báró, mielőtt megdöglőn örült tette véghez vivé, felkérte Ladányinét, mint legvagyonosabb rokonát, hogy bocásson meg neki ifjúkori botlásaiért és fogadjja házába a szerencsétlen árvát, kinek ártatlan szive, nem lehet felelős a szülők bűneiért.

A halál mindent kiengesztel, Ladányiné zokogva olvasta végig a szerencsétlen ember kétségbeesett állapotában lázasan irtósralt.

Azonnal intézkedett, hogy az árvát elhozzák, majd ő fölneveli, hiszen a jó isten megáldotta őt vagyonnal, könyörületes jó szívvél, nem is engedi, hogy az a szegény leány elveszen az utcán.

Ladányiné keblére szoritotta a szenvedő gyermeket, megvizsgáltta s szép reményekkel kecségette.

Viola Leonával majdnem egyidős volt, a gyermekek megszerették egymást, együtt tanultak, együtt játszottak, s mind a kettő olyan volt, mint a fésző rózsabimbó.

Az idő haladt és egy két év múlva a kis leányok férjhezmenő hajadonokká nőttek ki magokat. Ladányiné, ki figyelmesen kísérte a két leány fejlődését, megborzadt, midőn észlelte, hogy Viola minden tekintetben túlszárnyalja Leonát; ez a szegény árva, beillett egy született hercegnőnek, annyi finom előkelőség nyilvánult minden mozdulatában és oly csodaszép volt, mint az anyja, az a híres ünnepeit énekesnő, — felfogása is élesebb, gyorsabb volt Leonáénál, könyedséggel tanult meg mindent, s a mit megtanult, — az elfelejtethetetlenül megmaradt kiváló eszes agyában.

Ladányiné megdöbbsent, s e naptól fogva bizonyos irigység, gyűlölet szállotta meg a szegény leány iránt, ki veszedelmes vetélytársaként homályt boríthat az ő imádozott leányára. — Sztévalasztotta a két

mutatkozik, vagy ellentétek állanak fenn a haza gyermekei között. Rendeztetek a családban s családon kívül estélyeket, irodalmi és művészeti becsü szórakozásokat, fölolvásokat, hangversenyeket, helyi kiállításokat, áruscsarnokot, közművelődési és táncszínházakat. Es kössétek össze a nemes szórakozást hasznos gyűjtésekkel a nagy nemzeti ezél érdekében.

De műveljétek különösen családaitokban és belső társas köreitekben kitartóan a haza gondolatát.

Nyissatok utat környezetetekben a magyar nyelvnek, a magyar irodalomnak, a magyar könyvnek, a magyar festménynek, a magyar szobornak, a magyar ipar készítményeinek. Irtsátok a tulhajtott külföldieskedést s vegyétek körül magatokat és tüzhelyeiteket ne csak a tisztá magyar érzéssel és gondolatlaltal, de a magyar irodalom, művészet, ipar s általában a magyar munka termékeivel. — Vigyázzatok rá, hogy gyermekeitek első öntudatos pillantása a haza a jelvényeit lássa meg s első gondolata egy legyen a koszoszorsú gondolatával: „a haza mindezek előtt!”

Magyarország leányai! Sorakozatok közművelődési egyesületeink lobogói alá. Gyűljétek össze oltárainknál, a hol a hazafias érzelmek tiszta lángjai lobognak. Vigyétek el naponként új meg új szikrát a saját magatok és környezőtök tüzhelyeihez. E láng még nem lobog mindenütt. És lobogása sok felé nem igen magas.

Dolgozzatok a hazafias irányu műveltség, a magyar kultúra teljessé tételén lelkesedéssel és kitartással.

Nyomjátok rá gyöngéd kezeitekkel társaséletükre a magyarság kedves bélyegét! Lássátok el nagy nemzeti művünket a magyar szellem és izlés hódítólag vonzó és nemes zománcczával!

És számoljátok mindezért biztosan e lovagias nemzet nagylelkű háládatosságára!

— De hát akkor minek hitegette? — Mert jó voltam, könyörületes voltam, mert ha viszonyszerelmet nem adhattam is, megbecsültem az övét. Szent érzelmek tartottam azt, s úgy hittem, kötelességem viszonyszeretni őt. Nem tudtam szívvel, hát mutattam szóval, szemmel, tettel. Őt boldogította ez s az én lelkiismeretem megnyugodott.

— Okt. 13-án: Friedmann Abraham gyújtogatás büntette. — Okt. 14-én: Pap György becsületért vétsége. — „Az erdőőri szakvizsga f. okt. hó 10. és 11-én tartott meg Debreczenben a megye ház tanástermében. A Nagyműtsu. m. kir. Földm. Ipar és Kereskedelm. minisztérium által vizsgáló bizottság elnökeül m. kir. erdőfelügyelő Bothó Imre ur ó nagysága, bizottsági tagok pedig Debreczen v. erdőmestere Török Gábor, és okleveles erdősz Zivuska József neveztetett ki. Vizsgára őt egyén jelenkezett, kiknek mind a szóbeli, mind az írásbeli vizgán Bedő Albert, „Erdészeti alapvetései” című szakkönyvéből tettek fel a kérdések. A vizsgázottak közül 2 jó, 2 kielégítő bizonylatot nyert, 1 a vizsgától vissza lépett.

— Nevelői ajánlások elemi iskolai vagy gymnásiumi tanulók mellé szerény feltételek mellett egy főiskolai jó készütségű tanuló. Bővebb felvilágosítás kapható szerkesztőségünkben.

— Mérsékelt menettéri jegyek kiadása október 15-én. F. évi október hó 15-én a magy. kir. államvasutak központi hálózatának összes állomásáról (kivéve budapesti bányái, budapesti lörcézi, budapesti horti, budapest-tápiógyörgyei és budapest-szabadszállási vonalrészek állomásait) 50%-al mérsékelt II. és III. osztályu személyvonatu menettéri jegyek adatnak ki Budapestre a fent említett napon közlekedő valamennyi személyszállító vonatához (gyors- és expresszvonatok kivételével) valamint a fentemlített napon a végállomásokról induló, de Budapestre csak október 16-án reggeli órákban érkező személy-, vegyes- és omnibuszvonatokhoz. A vissza utazás bármely személyszállító vonatnal, — gyors- és expresszvonatok kivételével bezárólag okt. 24-ig történhetik. A miskolczi-füleki, bánréve-dobosinai és feleltsolczi szárnyvonalak állomásain — kiadandó menettéri jegyek visszautazás alkalmával a a hatvanmiskolczi utirányán át is érvényesek. Gyermekek következő kedvezményekben részesülnek: Két 10 éven alóli gyermek szá mára az illető kocsiosztályra szóló egész jegy váltandó. Egy ily gyermek a II. osztályban egy egész III. osztályu jeggyel utazhatik. A III. kocsiosztályban egy gyermek felöltött kísérőjével együtt egy egész II. osztályu menet jegy váltása mellett utazhatik. Podgyász szabadsuly nem engedélyeztetik.

— A debreczeni gazdasági tanintézetben az új iskolai év tegnap vette kezdetét. A tanuló ifjuságot és a testületileg megjelent tanári kart Domokos Kálmán igazgató üdvözölte; s lelkes szavakkal buzdította az ifjuságot szorgalomra és a hazai mezőgazdasági nyomásztó viszonyokból eredő komoly teendőkre. A tanulók száma a három évfolyamon már eddig meghaladta a nyolcvanot. Jelentkezések még mindig történnek, úgy hogy reményleni lehet, miszerint a hallgatók száma ez évben is meghaladja a 100-at.

— A mezőrendőrségi törvényjavaslatot a kormány minden törvényhatóságához megküldötte oly ezébből, hogy ezek észrevételeiket, kifogásaikat módosításaikat a javaslatra nézve megtehessek. Hajdu vármegy e alispánja Rá s ó Gyula e végből értekezletre hívta meg a megyebéli gazdákat, rendőrkapitányokat, jegyzőket stb. Az így alakult bizottság szombaton és ma ülésezett s a tanácskozáson megjelentek. — Rásó Gyula elnöklöte alatt: Czajlik

— István gazd. tanintézeti tanár, Szinay Gyula Szívós Géza, Hüse Gábor, Mácsay József, Kovács Károly, Vászár helyi István, Hadházy Endre, Wessprémi István, Oláh Károly, Kasztl László, Kiss Károly, Czegléd Lajos és Papp Sámuel. Az első nap a törvényjavaslat 66 §-ig jutott el az értekezlet a tárgyalásnál, míg ma vége lett annak. A bizottságnak minden §-hoz volt valami megjegyzése és módosítása. A törvényjavaslat a gazdasági ügyek vezetésére fokozatos fellebbezési jogokkal köz égi, járási és törvényhatósági tanácsosok szervezését tervezi. Ezeknek felállításához a hajdumegyei értekezlet is hozzájárult elvileg. A nagy terjedelmű véleményező munkálata 2-3 nap múlva, mielőtt elkészül felfog terjesztetni a kormányhoz, mely hihetőleg komoly figyelemre fogja azt méltatni, melynek az értekezlet egy pillanatra sem tévesztette szem elől Hajdumegye gazdasági viszonyait és érdekeit.

— Mátray Lajostól e jeles fiatal költőtől ma ismét egy szép költeményt van alkalmunk közölhetni. A ballada tömör nyelve, költői hangulata meg fogják lepni olvasóinkat s igazolják azt, hogy Mátray az újabb költők nemzedék egyik legtehetségesebb tagja, a kit örömmel mondhatunk lapunk munkatársának. Október hatodikára irt gyönyörű hazafias költeménye, mely lapunkban jelent meg méltán keltett általános feltűnést. Mátray most állandóan városunkban lakik, s érdekesnek tartjuk megemlíteni, hogy a fiatal költő, — kinek „Feri” ez. verses regénye annak idején általános dícséret érdemelt ki, s melyről Beöthy Zsolt, Gyulay Pál irtak nagy elős meréssel, most ismét egy nagyobb költői munkán dolgozik, s ezzel már annyira előhaladt, hogy legközelebb sajtó alá adható lesz. Azon alkalmából, hogy Mátrairól így megemlékeztünk közöljük az „Ország Világ” után hangulatteljes szép kis alkalmi költeményét az ószról:

Némán állok az erdőben,
Ugy nézem a sárga lombot,
Sárga lombot, hulló levél,
A költőző vad galambot.

Mentek... mentek szebb hazába,
Mert nem visztek engem is el,
Vagy ha nem, hát mert nem hullok
En is le a falevéllel.

— A debreczeni ló és szarvasmarha vásárok. A földművelés, ipar és kereskedelemügyi miniszter meg engedte, hogy Debreczen sz. kir. városban az országos vásárok alkalmával egyidejűleg hétfőn és kedden tartatni szokott ló és szarvasmarha-vásárok különválasztásztassanak s ezentul a lóvásárok vasárnap és hétfőn, a szarvasmarha-vásárok pedig hétfőn és kedden tartassanak meg.

— Elvesztett: egy fehér hasu, sötétbarna hátú egyéves him esch vizsla, Néró névre hallgat, a megtaláló kérietik az 1. sz. ker. kapitányság utján a tulajdonosnak, kitől jutalomra számíthat, átadni.

— A közművelődési egyesületek kongresszusán történt a következő eset. Sándor József, az E. M. K. E. lelkes titkára, szolt a

„Én megmentettem a t megöltél engemet s elra Futni akartam hozsam őt a borzasztó tennül rogyadoztak s mint csaknem élettelenül rogegi hang, mint a szőlő alélt szivemben: „Jól attól, hogy hordozzam terhé, kinjárt. — Közmes lelked sugta, hótettél.”

De ébredéskor me a képeken, a tükörben, mindenütt azt a rémes szidalmaz, s fenygetve az életen át.

Hogy mi történt mind tudjátok. Sándor megölte m ver ismeretlen átnyújtó szönetet mondani, mi szolt volna, hogy igazó hagyta hátra:

„Becsületemet a h de legalább nem élek t Egy perere hittem gem, s megnyugodhatom megtermett egy más go alak egyre szolt: „Elra s a temetés napján nekáról hallottam ellilanni a kedves, szabad a vás

Nekem szolt ez? kemet nyilként sebezte sár.” En intéztem ugy, Vajjon egy ily titkos g kezébe játszonom a fe minő bünös vagyok én büntetés ez a marcangol sér a siromig.

Lelkiismeretem sz másikkal világrészbe.

— Ne itéljen el ön uram, — szolt Eveline. — Sándor léha módra közelített hozzám, szerelemért ostromolt, szeretőt keresett. Hogy az ő kalandja szerelemet fakasztott szivében, az nem lehet az én bünöm. Vajjon mi történt volna, ha megfordítva jön létre a helyzet, hogy én szeretem meg a kalandvadász, könynyelmű főhadnagyot. Ő dicsekszik sikereivel, nagyokat kaczag a bolond szerelmes lány fölött, szíporokázó élcezzel teszi neveltségessé a legszentebb érzést, a lány pedig visszavonulhat a magányba keseregni, könyeket hullajtani, kétségbeeshetik, s ha nem remélhet viszonyszerelmet, igyék ciankalit-vagy metsze föl az ereit.

— De hát akkor minek hitegette? — Mert jó voltam, könyörületes voltam, mert ha viszonyszerelmet nem adhattam is, megbecsültem az övét. Szent érzelmek tartottam azt, s úgy hittem, kötelességem viszonyszeretni őt. Nem tudtam szívvel, hát mutattam szóval, szemmel, tettel. Őt boldogította ez s az én lelkiismeretem megnyugodott.

— István gazd. tanintézeti tanár, Szinay Gyula Szívós Géza, Hüse Gábor, Mácsay József, Kovács Károly, Vászár helyi István, Hadházy Endre, Wessprémi István, Oláh Károly, Kasztl László, Kiss Károly, Czegléd Lajos és Papp Sámuel. Az első nap a törvényjavaslat 66 §-ig jutott el az értekezlet a tárgyalásnál, míg ma vége lett annak. A bizottságnak minden §-hoz volt valami megjegyzése és módosítása. A törvényjavaslat a gazdasági ügyek vezetésére fokozatos fellebbezési jogokkal köz égi, járási és törvényhatósági tanácsosok szervezését tervezi. Ezeknek felállításához a hajdumegyei értekezlet is hozzájárult elvileg. A nagy terjedelmű véleményező munkálata 2-3 nap múlva, mielőtt elkészül felfog terjesztetni a kormányhoz, mely hihetőleg komoly figyelemre fogja azt méltatni, melynek az értekezlet egy pillanatra sem tévesztette szem elől Hajdumegye gazdasági viszonyait és érdekeit.

— Mátray Lajostól e jeles fiatal költőtől ma ismét egy szép költeményt van alkalmunk közölhetni. A ballada tömör nyelve, költői hangulata meg fogják lepni olvasóinkat s igazolják azt, hogy Mátray az újabb költők nemzedék egyik legtehetségesebb tagja, a kit örömmel mondhatunk lapunk munkatársának. Október hatodikára irt gyönyörű hazafias költeménye, mely lapunkban jelent meg méltán keltett általános feltűnést. Mátray most állandóan városunkban lakik, s érdekesnek tartjuk megemlíteni, hogy a fiatal költő, — kinek „Feri” ez. verses regénye annak idején általános dícséret érdemelt ki, s melyről Beöthy Zsolt, Gyulay Pál irtak nagy elős meréssel, most ismét egy nagyobb költői munkán dolgozik, s ezzel már annyira előhaladt, hogy legközelebb sajtó alá adható lesz. Azon alkalmából, hogy Mátrairól így megemlékeztünk közöljük az „Ország Világ” után hangulatteljes szép kis alkalmi költeményét az ószról:

Némán állok az erdőben,
Ugy nézem a sárga lombot,
Sárga lombot, hulló levél,
A költőző vad galambot.

Mentek... mentek szebb hazába,
Mert nem visztek engem is el,
Vagy ha nem, hát mert nem hullok
En is le a falevéllel.

— A debreczeni ló és szarvasmarha vásárok. A földművelés, ipar és kereskedelemügyi miniszter meg engedte, hogy Debreczen sz. kir. városban az országos vásárok alkalmával egyidejűleg hétfőn és kedden tartatni szokott ló és szarvasmarha-vásárok különválasztásztassanak s ezentul a lóvásárok vasárnap és hétfőn, a szarvasmarha-vásárok pedig hétfőn és kedden tartassanak meg.

— Elvesztett: egy fehér hasu, sötétbarna hátú egyéves him esch vizsla, Néró névre hallgat, a megtaláló kérietik az 1. sz. ker. kapitányság utján a tulajdonosnak, kitől jutalomra számíthat, átadni.

— A közművelődési egyesületek kongresszusán történt a következő eset. Sándor József, az E. M. K. E. lelkes titkára, szolt a

„Én megmentettem a t megöltél engemet s elra Futni akartam hozsam őt a borzasztó tennül rogyadoztak s mint csaknem élettelenül rogegi hang, mint a szőlő alélt szivemben: „Jól attól, hogy hordozzam terhé, kinjárt. — Közmes lelked sugta, hótettél.”

De ébredéskor me a képeken, a tükörben, mindenütt azt a rémes szidalmaz, s fenygetve az életen át.

Hogy mi történt mind tudjátok. Sándor megölte m ver ismeretlen átnyújtó szönetet mondani, mi szolt volna, hogy igazó hagyta hátra:

„Becsületemet a h de legalább nem élek t Egy perere hittem gem, s megnyugodhatom megtermett egy más go alak egyre szolt: „Elra s a temetés napján nekáról hallottam ellilanni a kedves, szabad a vás

Nekem szolt ez? kemet nyilként sebezte sár.” En intéztem ugy, Vajjon egy ily titkos g kezébe játszonom a fe minő bünös vagyok én büntetés ez a marcangol sér a siromig.

Lelkiismeretem sz másikkal világrészbe.

— István gazd. tanintézeti tanár, Szinay Gyula Szívós Géza, Hüse Gábor, Mácsay József, Kovács Károly, Vászár helyi István, Hadházy Endre, Wessprémi István, Oláh Károly, Kasztl László, Kiss Károly, Czegléd Lajos és Papp Sámuel. Az első nap a törvényjavaslat 66 §-ig jutott el az értekezlet a tárgyalásnál, míg ma vége lett annak. A bizottságnak minden §-hoz volt valami megjegyzése és módosítása. A törvényjavaslat a gazdasági ügyek vezetésére fokozatos fellebbezési jogokkal köz égi, járási és törvényhatósági tanácsosok szervezését tervezi. Ezeknek felállításához a hajdumegyei értekezlet is hozzájárult elvileg. A nagy terjedelmű véleményező munkálata 2-3 nap múlva, mielőtt elkészül felfog terjesztetni a kormányhoz, mely hihetőleg komoly figyelemre fogja azt méltatni, melynek az értekezlet egy pillanatra sem tévesztette szem elől Hajdumegye gazdasági viszonyait és érdekeit.

— Mátray Lajostól e jeles fiatal költőtől ma ismét egy szép költeményt van alkalmunk közölhetni. A ballada tömör nyelve, költői hangulata meg fogják lepni olvasóinkat s igazolják azt, hogy Mátray az újabb költők nemzedék egyik legtehetségesebb tagja, a kit örömmel mondhatunk lapunk munkatársának. Október hatodikára irt gyönyörű hazafias költeménye, mely lapunkban jelent meg méltán keltett általános feltűnést. Mátray most állandóan városunkban lakik, s érdekesnek tartjuk megemlíteni, hogy a fiatal költő, — kinek „Feri” ez. verses regénye annak idején általános dícséret érdemelt ki, s melyről Beöthy Zsolt, Gyulay Pál irtak nagy elős meréssel, most ismét egy nagyobb költői munkán dolgozik, s ezzel már annyira előhaladt, hogy legközelebb sajtó alá adható lesz. Azon alkalmából, hogy Mátrairól így megemlékeztünk közöljük az „Ország Világ” után hangulatteljes szép kis alkalmi költeményét az ószról:

Némán állok az erdőben,
Ugy nézem a sárga lombot,
Sárga lombot, hulló levél,
A költőző vad galambot.

Mentek... mentek szebb hazába,
Mert nem visztek engem is el,
Vagy ha nem, hát mert nem hullok
En is le a falevéllel.

— A debreczeni ló és szarvasmarha vásárok. A földművelés, ipar és kereskedelemügyi miniszter meg engedte, hogy Debreczen sz. kir. városban az országos vásárok alkalmával egyidejűleg hétfőn és kedden tartatni szokott ló és szarvasmarha-vásárok különválasztásztassanak s ezentul a lóvásárok vasárnap és hétfőn, a szarvasmarha-vásárok pedig hétfőn és kedden tartassanak meg.

— Elvesztett: egy fehér hasu, sötétbarna hátú egyéves him esch vizsla, Néró névre hallgat, a megtaláló kérietik az 1. sz. ker. kapitányság utján a tulajdonosnak, kitől jutalomra számíthat, átadni.

— A közművelődési egyesületek kongresszusán történt a következő eset. Sándor József, az E. M. K. E. lelkes titkára, szolt a

„Én megmentettem a t megöltél engemet s elra Futni akartam hozsam őt a borzasztó tennül rogyadoztak s mint csaknem élettelenül rogegi hang, mint a szőlő alélt szivemben: „Jól attól, hogy hordozzam terhé, kinjárt. — Közmes lelked sugta, hótettél.”

De ébredéskor me a képeken, a tükörben, mindenütt azt a rémes szidalmaz, s fenygetve az életen át.

Hogy mi történt mind tudjátok. Sándor megölte m ver ismeretlen átnyújtó szönetet mondani, mi szolt volna, hogy igazó hagyta hátra:

„Becsületemet a h de legalább nem élek t Egy perere hittem gem, s megnyugodhatom megtermett egy más go alak egyre szolt: „Elra s a temetés napján nekáról hallottam ellilanni a kedves, szabad a vás

Nekem szolt ez? kemet nyilként sebezte sár.” En intéztem ugy, Vajjon egy ily titkos g kezébe játszonom a fe minő bünös vagyok én büntetés ez a marcangol sér a siromig.

Lelkiismeretem sz másikkal világrészbe.

— István gazd. tanintézeti tanár, Szinay Gyula Szívós Géza, Hüse Gábor, Mácsay József, Kovács Károly, Vászár helyi István, Hadházy Endre, Wessprémi István, Oláh Károly, Kasztl László, Kiss Károly, Czegléd Lajos és Papp Sámuel. Az első nap a törvényjavaslat 66 §-ig jutott el az értekezlet a tárgyalásnál, míg ma vége lett annak. A bizottságnak minden §-hoz volt valami megjegyzése és módosítása. A törvényjavaslat a gazdasági ügyek vezetésére fokozatos fellebbezési jogokkal köz égi, járási és törvényhatósági tanácsosok szervezését tervezi. Ezeknek felállításához a hajdumegyei értekezlet is hozzájárult elvileg. A nagy terjedelmű véleményező munkálata 2-3 nap múlva, mielőtt elkészül felfog terjesztetni a kormányhoz, mely hihetőleg komoly figyelemre fogja azt méltatni, melynek az értekezlet egy pillanatra sem tévesztette szem elől Hajdumegye gazdasági viszonyait és érdekeit.

— Mátray Lajostól e jeles fiatal költőtől ma ismét egy szép költeményt van alkalmunk közölhetni. A ballada tömör nyelve, költői hangulata meg fogják lepni olvasóinkat s igazolják azt, hogy Mátray az újabb költők nemzedék egyik legtehetségesebb tagja, a kit örömmel mondhatunk lapunk munkatársának. Október hatodikára irt gyönyörű hazafias költeménye, mely lapunkban jelent meg méltán keltett általános feltűnést. Mátray most állandóan városunkban lakik, s érdekesnek tartjuk megemlíteni, hogy a fiatal költő, — kinek „Feri” ez. verses regénye annak idején általános dícséret érdemelt ki, s melyről Beöthy Zsolt, Gyulay Pál irtak nagy elős meréssel, most ismét egy nagyobb költői munkán dolgozik, s ezzel már annyira előhaladt, hogy legközelebb sajtó alá adható lesz. Azon alkalmából, hogy Mátrairól így megemlékeztünk közöljük az „Ország Világ” után hangulatteljes szép kis alkalmi költeményét az ószról:

Némán állok az erdőben,
Ugy nézem a sárga lombot,
Sárga lombot, hulló levél,
A költőző vad galambot.

Mentek... mentek szebb hazába,
Mert nem visztek engem is el,
Vagy ha nem, hát mert nem hullok
En is le a falevéllel.

— A debreczeni ló és szarvasmarha vásárok. A földművelés, ipar és kereskedelemügyi miniszter meg engedte, hogy Debreczen sz. kir. városban az országos vásárok alkalmával egyidejűleg hétfőn és kedden tartatni szokott ló és szarvasmarha-vásárok különválasztásztassanak s ezentul a lóvásárok vasárnap és hétfőn, a szarvasmarha-vásárok pedig hétfőn és kedden tartassanak meg.

— Elvesztett: egy fehér hasu, sötétbarna hátú egyéves him esch vizsla, Néró névre hallgat, a megtaláló kérietik az 1. sz. ker. kapitányság utján a tulajdonosnak, kitől jutalomra számíthat, átadni.

— A közművelődési egyesületek kongresszusán történt a következő eset. Sándor József, az E. M. K. E. lelkes titkára, szolt a

„Én megmentettem a t megöltél engemet s elra Futni akartam hozsam őt a borzasztó tennül rogyadoztak s mint csaknem élettelenül rogegi hang, mint a szőlő alélt szivemben: „Jól attól, hogy hordozzam terhé, kinjárt. — Közmes lelked sugta, hótettél.”

De ébredéskor me a képeken, a tükörben, mindenütt azt a rémes szidalmaz, s fenygetve az életen át.

Hogy mi történt mind tudjátok. Sándor megölte m ver ismeretlen átnyújtó szönetet mondani, mi szolt volna, hogy igazó hagyta hátra:

„Becsületemet a h de legalább nem élek t Egy perere hittem gem, s megnyugodhatom megtermett egy más go alak egyre szolt: „Elra s a temetés napján nekáról hallottam ellilanni a kedves, szabad a vás

Nekem szolt ez? kemet nyilként sebezte sár.” En intéztem ugy, Vajjon egy ily titkos g kezébe játszonom a fe minő bünös vagyok én büntetés ez a marcangol sér a siromig.

Lelkiismeretem sz másikkal világrészbe.

— István gazd. tanintézeti tanár, Szinay Gyula Szívós Géza, Hüse Gábor, Mácsay József, Kovács Károly, Vászár helyi István, Hadházy Endre, Wessprémi István, Oláh Károly, Kasztl László, Kiss Károly, Czegléd Lajos és Papp Sámuel. Az első nap a törvényjavaslat 66 §-ig jutott el az értekezlet a tárgyalásnál, míg ma vége lett annak. A bizottságnak minden §-hoz volt valami megjegyzése és módosítása. A törvényjavaslat a gazdasági ügyek vezetésére fokozatos fellebbezési jogokkal köz égi, járási és törvényhatósági tanácsosok szervezését tervezi. Ezeknek felállításához a hajdumegyei értekezlet is hozzájárult elvileg. A nagy terjedelmű véleményező munkálata 2-3 nap múlva, mielőtt elkészül felfog terjesztetni a kormányhoz, mely hihetőleg komoly figyelemre fogja azt méltatni, melynek az értekezlet egy pillanatra sem tévesztette szem elől Hajdumegye gazdasági viszonyait és érdekeit.

— Mátray Lajostól e jeles fiatal költőtől ma ismét egy szép költeményt van alkalmunk közölhetni. A ballada tömör nyelve, költői hangulata meg fogják lepni olvasóinkat s igazolják azt, hogy Mátray az újabb költők nemzedék egyik legtehetségesebb tagja, a kit örömmel mondhatunk lapunk munkatársának. Október hatodikára irt gyönyörű hazafias költeménye, mely lapunkban jelent meg méltán keltett általános feltűnést. Mátray most állandóan városunkban lakik, s érdekesnek tartjuk megemlíteni, hogy a fiatal költő, — kinek „Feri” ez. verses regénye annak idején általános dícséret érdemelt ki, s melyről Beöthy Zsolt, Gyulay Pál irtak nagy elős meréssel, most ismét egy nagyobb költői munkán dolgozik, s ezzel már annyira előhaladt, hogy legközelebb sajtó alá adható lesz. Azon alkalmából, hogy Mátrairól így megemlékeztünk közöljük az „Ország Világ” után hangulatteljes szép kis alkalmi költeményét az ószról:

Némán állok az erdőben,
Ugy nézem a sárga lombot,
Sárga lombot, hulló levél,
A költőző vad galambot.

Mentek... mentek szebb hazába,
Mert nem visztek engem

anár, Szinay Gyula, Mácsay József, helyi István, premi István, László, Kiss és Papp Sámuel. Az 66 §-ig jutott el, mikor minden §-hoz volt módosítása. A törvény a sárga üveg és fellebbezési joggyakorlati tanácsok felállításához a hozzájárult elvileg eményező munkálat elkészül felfog termely hihetőleg kom méltatni melynél a tra sem tévesztette gazdasági viszonyait

jeles fiatal költőtől ményt van alkalmunk mör nyelve, költői lepi olvasóinkat s ay az újabb költői égesebb tagja, a kit unk munkatársának, gyönyörű hazafias ban jelent meg mélt. M á t r a y most akik, s érdekesnek y a fiatal költő, — egénye annak idején elt ki, s melyről lál irtak nagy elős. gyobb költői munkán ra előhaladt, hogy ató lesz. Azon alk. z "Ország Vi. szép kis alkalm

ben, ombot, velt.

szebb hazába, em is el, rt nem hullok

Mátrai Lajos.

s szarvasmarha vá és kereskedelem e, hogy Debreczen gos vásárok alkal gos kedden tartatni a vásárok külvívá a lóvásárok vásár marha-vásárok pedig nak meg. her hasu, sötétbarna zsla, Néró névre tik az 1 ső ker. lonosnak, kitől ju

egyesületek kong- zó eset. Sándor Jós es titkára, szolt a

hánykódtam. Aztán b baráthoz való ra égében s azon gon hetne őt megmen meg a mentés gon talólag hatott.

etek érte? Az én ő becsületét. Itten zzel sem lehet se

gondoltam ki; de nom, mert nem ve Talán ha megszök kezdene új életet. elyet elhomályosít, stelenség.

os eredménye az a jén oly nagy szen

ületvesztett katona oszra büntönbün tudtam hogy Sándor E helyzetbe őt nem szíve sodorta, bol ejtkezve önmagáról, an azzal mentgette helyrehozza azt. Es zetem, hogy ő mily e perczben, s agyá rémes gondolat, s egyver után, mely

hánykódik s fér- őlt az étlettel s meg- őt megjelene előtte azt mondaná: „Itt sell tenned.“

megszületett zavart neki a töltött re- töltöttem el. — összeronsolt vé- ordította felém:

meggyőződés erejével a szövetség ellen. Meglátszik rajta, hogy nemes eszmék ezírik s hogy egész lelkéből beszél, de heve elis ragadta annyira, hogy az elnöknek meg kelle kőrnie: mersékelje magát s maradjon szoros szobban a tárgynál. A tüzes szónokot bántha tá kissé az intés, de beszélt tovább. S bebi zonyítandó, hogy nem szűkkeblűségből el lenzi a szövetséget maga részéről kész anyagi áldozatra is, levonta újjáról arany gyűrűjét kivette zsebéből óráját s letette az elnök asztalára, fölajánlv azokat közművelődési célokra. A jelenet meglepte a kongresszust, de pár pillanat múlva többfelől hangzott rá a „Brávó! éljen“ kiáltás. Az elnök azonban visszaadta az ékszereket, hogy a szónok adja át azoknak, kik rendelkezhetnek föltötte mire az E. M. K. E. részére Bartha Miklós vette magához a fölajánlott értékártyákat.

— **Eljegyzés.** Róth Piroska kisasszonyt a helybeli izr. hitközség eljárójának szép leányát eljegyezte Lichtmann Márton Hajdu Szobozslórol.

— **Az üldöző feleség.** Sovány, szöke asszony ült tegnap a rendőri előszobában. Arca csaknem átlátszó a haloványságtól, szeméi alá mély barázdákat vont a sok síró szenvedés és a szép szöke hajfűrtök ritkulva mutatgatnak egy-egy kicsillanó ősz hajszálat. Egyszerű kartonruha fődte termetét s a vállára vont kendő alól egy pici mosolygó gyermekarcz kandikál ki. Az előszobában ülő komor alakok fagyos ridegséggel néznek végig a magánosan üldögélő asszonyon, a ki halk szavakkal csititgatja a türelmetlen piczi jószágát. A mikor a folyosó ajtaja néha néha megnyílik, a szöke asszony ijedten kapja fel fejét s mindannyszor csalódva sítli le szemeit nem ösmerve fel a jövevényben azt, a kire várakozik. Pedig hivatta, itt a czedula is a a markában. Még most is nedves a könyek-től és a szegény asszony feljött a városházára hogy legalább itt lássa azt, ki egyidő óta folyton kerüli, hogy lássa a tulajdon férjét, a gyermeke apját. Egyszerre csak a nevét hallja kiáltani. Hívják be a szobába. Odaáll a nyájás arcu rendőrtisztviselő elé és várja, hogy kérdezzék, magyarázzák, hogy miért kapta a cédulát. A rendőrtisztviselő hosszan nézi azt a szenvedő arcu asszonyt, a ki félve szorítja magához a kis gyermeket, — mintha attól félne, hogy zt is elakarják venni tőle. Aztán megtudja, hogy a férje vádolta be avval, hogy nem tud tőle haza menni, mert a felesége — üldözi. Szomouan hajtja le fejét a szenvedő asszony, majd felveti nagy szemait az asztal másik végén álló alakra. — Magas szikár ember áll ott megfogózva az asztalban. Alig tud egyenesen állani és ke resztbe álló szeméi is mutatják, hogy most is ittas. Buta tekintettel néz maga elé, majd akadozó szóval motdogja: „Ki üldöz a házból... nem hagy nyugodni!“ Többet nem mond és a rendőrtiszt nem tudja megérteni, hogy zt az erős marczonea férfit, hogyan, mivel üldözi ez az összetörtt gyenge asszony. Ez az ittas ember úgy látszik hamisan vádolja a feleséget. Aztán szeliden jóakarólag kezdi békíteni őket, odamutat a kicsi gyermekre, és aztán dorgálja azt a rosz embert, hogy apa létre mind elizsa a kerestetét és hagyja nyomorogni segítő támasz nélkül a családját. A mint a szegény asszony ezt hallja, ezt az ő mindennapi fájt panaszzát, fuldo kolvatör fel mellőlő a zokogás és a kicsi gyermek is, mintha megérteni, megosztani tudná az

„Én megmentettem a te életedet te, halálból megöltél engemet s elraboltad szerelmemet.“

Futni akartam hozzá, hogy visszatartsam őt a borzasztó tettől, de térdeim erőtle nál rogyadoztak s mint egy haldokló beteg, csaknem élettelenül rogytam a pamagra. Egy égi hang, mint a zsolozsma, szólt meg el-alált szívemben: „Jól tetted; megmentettél attól, hogy hordozzam egy beestelen élet terhét, kinjárt. — Köszönöm, köszönöm. Nemes lelked sugta, hogy úgy tégy, a mint tetted.“

De ébredéskor megint ott láttam a falon a képeken, a tükörben, előttem ülve, állva, mindennütt azt a rémes alakot, mely vádol, szidalmaz, s fenygetve mondja, hogy elkísér az életen át.

Hogy mi történt még, azt édes barátom mind tudjátok.

Sándor megölte magát, s mintha a fegy ver ismeretlen ányujtójának akart volna kö szönetet mondani, mintha hozzám, nekem szolt volna, hogy igazoljon engem, e sorokat hagyta hátra:

„Beesületemet a halál sem adja vissza, de legalább nem élek tovább beestelenül.“

Egy percre hittem, e sorok igazolnak engem, s megnyugodhatom; de fájó lelkemben megtermett egy más gondolat is. Az a rémes alak egyre szolt: „Elraboltad szerelmemet“, s a temetés napján nevetgélő gavallérok ajkáról hallottam ellilani ezt a szót: „Meghalt a kedves, szabad a vásár.“

Nekem szolt ez? Ha igen, ha nem, lel kemet nyilként sebezte meg. „Szabad a vás ár.“ Én intéztem ugy, hogy szabad legyen. Vajjon egy ily titkos gondolat nem segítette-e kezébe játszanom a fegyvert! Szent isten, minő bűnös vagyok én, és minő kegyetlen büntetés ez a marcangoló gondolat, mely kísér a siromig.

Lelkiismeretem számkivetett ide, ebbe a másik világrézbe.

anya fájdalmát, az is elkezd sirni hangosan, keservesen. A mint e hangot az a marczonea alak meghallja, vadul felkapja a fejét, a szemeiből szikrázva lángol ki az indulat, bedugja a fü leit rohan ki a szobából, és csak annyit kiált: „Már megint... megint üldöz...“ Es a szenvedő asszony tovább hullatja szemrehányó, vádoló könyeit, és a rendőrtiszt felismeri e könnyekben azt, a mi ezt az embert folyton — üldözi.

— **Kinevezés.** Tegnap számunkban egyik helyilap után tévesen azt irtuk, hogy Dr. Dezso Kálmán a helybeli kir. törvényszékhez jegyzővé nevezetett ki. Ez újdonságot a hivatalos lapból azzal igazítjuk helyre, hogy Dr. Dezso Kálmán joggyakornok nem a kir. törvényszékhez, hanem a helybeli járásbíróshoz nevezetett ki aljegyzővé.

— **A kis Tisza Lajos nevégyei.** A miniszterelnök családi életében tudvalevőleg a legnagyobb egyszerűség uralkodik, különösen a mi a gyermeknevelést illeti, igazi puritán elvek az irányadók. Ez elvek dacára azonban a kis Tisza Lajost a miniszterelnök legkisebb fiát amióta oly nagy sikerrel tette le a normális iskolákról a vizsgát, határozott nagyra-vágás szállta meg. Ez a nagyra-vágás abban nyilatkozott, hogy nevégyeket szeretett volna nyomtatni magának. Elő is terjeszté apjának a kérelmet, aki ezt azonban oly hidegen fogadta, mint egy szélsőbaloldarló jött indítványt, az apai pápásem visszautasítón ké kült alá szeméiről legkedvesebb fiaoskájára s e szavakkal tevő tönkre annak szép reményeit: „nem való gyereknek nevégy.“ Amde a kis Tisza Lajosnak hatalmas pártja van a miniszterelnök legbelsőbb körében s e párt: a nagy Tisza L. kinek kedvence az ő kis kereszt fia s unokaöccse s akinek az minden másnap vendége. A kis Tisza Lajos most a Lajos bácsinál próbált szerencsét és pedig fényes sikerrel, mert miko: legközelebb meglátogatta a gróft, az egy csomag gyönyörű nevégygyel lepte meg. A nevégyek birtokában most már teljesen boldog Tisza Lajoska, s ha történetesen akkor látogatja meg nagybátyját, mikor az nincs ott hon, büszkén vesz elő tárczájából egy nevégyet, behajtja az egyik szögletét s ugy adja át a gróf titkáranak, ekép hozva a bácsi tudomására ottjártát. Amde a miniszterelnök-papa csakhamar tudomást vett a nevégyekről s előfogta Lajos gróft: „Hát te így rontod a keresztfiadat? Micsoda pazarlás ez? A gróf azonban kiparirozta a kemény vágást: „Kérlek, inkább takarékoság. Mikor gróffá lettem, egyszerre hasznavehetlenné lettek a régi nevégyeim, melyekről hiányzott a grófi cím. Most értékesitem a fiadnál.“ Ez ellen aztán a takarékos miniszterelnöknek se lehetett több kifogása.

— **Biharmegyei hírek.** J ó v á h a g y t a a belügyminiszter Nagyvárad város törvényhatósági bizottságának azon végzését, mely szerint f. évi szeptember havi rendes közgyűlésében elhatározta, hogy a „Széchenyi“ (előbb „Fehér Bárány“) ez. fogadó újból építésére a „Pesti hazai első takarékpénztári egyesület“ től 580/100 százalékos törlesztéses kölcsönre 60 ezer frtot felvesz. — A nagyváradi kereskedelmi kóroda egyet vasárnap délután tartotta rendes évi közgyűlést Janky József elnökle alatt. — A mult év júliusától egy év alatt 112 beteg gyógykezeltetett s felgyógyult valamennyi. Az apóási napok száma 386 ot tett ki. Az egylet kiadása volt 1355 frt 62 kr, bevétele 1469 frt 18 kr, tehát 113 frt 56 kr. fölösleg vezetettett át a jövő évre. A vagyone értéke 8151 frt 81 kr, gyarapodott 65 frt 75 kral. — Ö n g y i l k o s s á g. Bojarszki Leo, lakatossegéd, ki Wallner Ferencznel a nagy-magyar-utczában volt alkalmazva, tegnap délelőtt ugy 12 óra felé szájába lött és azonnal meghalt. — A c s é p l ő g é p á l d o z a t a. A Csökmőhöz tartozó Kisbányom pusztán egy „ctető“, aki Dely Imre beretóujfalni bérilónél volt alkalmazva, életét vesztette a csepplőgépnél.

S z i n h á z

„Don Cesar operette a tegnapi előadás sikere után következtetve még sokszor le z előadható telt ház előtt. A tegnapi második előadásnál az új opettének mondhatnánk zajos sikere volt. — M a r g ó C z é l i a kisasszonynak minden énekszámát, a szerenadót, valamint az Ave Mariát lelkes tapsvihar után ismételnie kellett. H a d a y e z e s t e í s m e s t e r e volt a címszerepnek, valamint H a l m a y n é kedves Maritána volt. V a l e n t i n gyönyörűen énekelt, s a harmadik felvonásban szép virágokréttát kapott.

A kornveillei harangok szombati előadása rendkívül érdekes lesz, mert Serpolettet M a r g ó C z é l i a, Germainet H a l m a i n é énekli, Gáspár apót pedig V e d r e s s j á t s z a, ki maga kérte az igazgatóságot, hogy e drámai színművész erejére méltó szerepet eljászhassa.

Pápainé szül Kerekes Antonia asszony ki már két színdíny alatt mint műkedvelő több ízben lépett föl a debreczeni színpadon mindannyszor a közönség szép elismerésével találkozva, a színészi pályára lépett s működését a helybeli színházal kezdte meg.

* * *

Az arany halak.

(Vigjáték 4 felvonásban, irták S c h ö t h a n és K a d e l b u r g, ford. Fáy J. Béla. A debreczeni színházban először adatik f. hó 13-án.)

Schöntan, ki jelen vigjátékának megírásához egy Kadelburg nevű hírlapírótt hívott

segítségül, nyakig belekerült abba az áramlatba, mely a porosz gardeleutnantok hervadhatatlan dicsőségét hirdeti. A vigjáték központját Erich hadnagy képezi, ki — mint a porosz hadnagyok valamennyien — természetesen valóságos minta képe a szellemes ségnek, a lovagiaságnak és az erőteljes férfasságnak.

A darab kiindulási pontját Pöchlaárné, egy szép öz egy érdekében megalkotott vérendelet képezi, mely szerint az elhunyt Pöchlaár egész vagyonát nevére hagyja, de azon záradékkal, hogy ha az ifju özvegy ujjonnan férjhez megy, az egész vagyony egy oldalrokonra, Benzbergre száll. Ez utóbbinak érdekében áll tehát az özvegyet új szerelme gyulasztani, hogy a nagy vagyont birtokába kerülhesse.

Benzberg felszed az utczáról egy Pöchlaárnának való férjfelöltet Stettendorff vidéki földbirtokos személyében, aki pedig csak azért érdeklődik a szép özvegy iránt, mert az utóbbival akarja kifizettetni Benzberg egy régi adósságát.

Winter városi képviselő estélyén azonban, hol az egymásnak szánt párnak találkoznia kell, Pöchlaárné Erich hadnagyot látja meg s rögtön elarolja iránta való szörnyű érdeklődését azzal, hogy görcös, színi nem akaró nevetésben tör ki láttára. Erichel együtt a közönség is joggal csodálkozik e fék nélküli derűtlésen, melyet a későbbi magyarázat még furesább színben tüntet fel. Valahol messze, valahol régen ugyanis már látta az özvegy egy izben a hadnagyot, a mint egy hajó fedelzetén két unalmas angol hölgyet — nyilván szellemeségével — kihozott szokott flegmájukból s ez a visszaemlékezés hatott oly szörnyen ingerlőleg Pöchlaárné nevető idegeire.

Atesve a kaczagó görcsökön Pöchlaárné provokálja a hadnagy szellemességét s mikor ez utóbbi eleget is tesz a felhívásnak akként, hogy egy könyvről és ennek olvasójáról mond egy hasonlatot, Pöchlaárné csakugyan meg is győzi szellemességéről. Ennek felismerésétől már a szerelem sem járhat messze csakugyan, a későbbi felvonásokban be is következik az egész elementáris erővel s idő előtt befejezésre juttatná az egész vigjátékot, ha szerzőnek eszébe nem jutna, hogy egy kis bonyodalom nélkül talán még sem mehet végbe a dolg.

E szép cztára szerzők Winter leányát, Emmet és Roland festőt szemelték ki, kik szerelmesek egymásba s annal boldogtalanabak, mert mi nem akadályozza boldogtalan ságukat. Az öreg Winter ugyan jobban szeretné vejéül a hadnagyot, de ez előszeretettel csak egy közönséges marotte s nem vehető komoly számba. Az se sokat lendít a dolgon, hogy Emmi, már megegyezésre jutott, szerelmi örömét vagy bánatát (a hogy tetszik) fiatal leányok szokása szerint épen Erich a gárdahadnagy kebelén találja alkalmasnak kismirni s e művelet közben atyja által rajta éretvén, hivatalosan a hadnagy jegyesének deklaráltatik. Ez a kis félreértés hamar kiséül.

Pöchlaárné azonban a darab derekán megemlékezik arról, hogy a hadnagy talán őt is egyikének tartja az aranyhalaknak s e gondolat felkölti benne azt a rémes gyanut, hogy Erich talán nem tud semmit a végrendelet záradékáról s csak azért „szakított“ Emmivel, mert nála több pénzt sejt. E gyanu hatása alatt ir egy szörnyen gorbomba levelet Erichhez, de e levél szerencsésen csak a hadnagy atyjának kezébe jut, — s a döntő vallomás — megtörténik a szerelmesek között, a nélkül, hogy Erich tudomást szerzene a levél tartalmáról.

Hát Benzberg? Benzberg m g egyrészt a Stettendorff közvetítése mellett hozzájut egy gazdag özvegy báró Kotivitzné kezéhez, azonkívül Pöchlaárné férjhez menetele folytán a darab végén ölébe érzi hullani az utóbbi örökségét is.

A kik becsülik a felvonásokon át tartó ügyes párbeszédet és egyes helyzet-komikummal telített jeleneteket, azok jól elmulatnak a darabon.

Husarak.

Megállapitva s bejelentve 1887. október hó 12-től októb. 19-ig.

30 kr. Erdei Jánosnál Morgó utca 587 szám alatt.

32 kr. Kolb Jakabnál Pfla 687 sz. a.

32—36 kr. Rácz Györgynél Czegléd utca 2599 sz. alatt.

34 kr. Balogh Jánosnál Mester u. 1371 sz. a. Csapó u. 471 sz. alatt, Erdey Ferencz-nél Csapó utca 240 sz. a. Bárány-utca 2284 sz. a. at.

36 kr. Erdei Jánosnál S a s u t e z a 3 és 18 sz. a. Hatvan utca 1517. sz. a. Rácz Györgynél Csapó utca 10 sz. a. Rózsater 10 sz. a. Erdy Ferencz-nél Miklós u. 2077. sz. a. Szentesi Jánosnál Rózsater 11 szám alatt, Szt. Anna u. 2267. sz. a. Kolb Jakab-nál Mester utca 1113 sz. a. Rózsater 10. sz. alatt.

44 kr a három izraelita székben a piacoon. — Minden többi bejelentett 17 mé szárszékben pedig 40 kr.

Jegyzet: Magyar Gábor három székében 1 kiló hus nyomtaték nélkül 8 kral drágább.

Debreczen, 1887. okt. 11.

Debreczeni Ellenőr eredeti táviratai.

BUDAPEST oct. 12. A képviselőház mai ülésén Falk előadó betérjeszti a válaszfelirati javaslatot, mely szétosztatik és tárgyalásra kitűzetik.

SZOFIA okt. 12. Összesen megválasztott 258 kormánypárti, 27 ellenzéki képviselő. Hét kerületből még ismeretlen az eredmény. Az összeittközések alkalmával Rakoviczán 4 személy megöletett és 9 megsebesült; Kundloviczán 14 ember megöletett 9 megsebesült; Plevnában 10 halott és 17 sebesült.

NEWYORK oct. 12. Northudson közelében vonat összeittköz's folytán négy személykocsi felborult, a kocsik meggyuladtak, 17 ember meghalt és 25 megsebesült.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ

Holnap, 1887. okt. 13. án itt először, adatik:

AZ

Arany halak.

Vigjáték 4 felvonásban.

Sertéskereskedelmi csarnok.

Budapest-Köbányán.

Köbánya, október 10. A üzlet váltózatlan. Magyar urasági öreg, nehéz 42—43 forint, fiatal nehéz 43½—44 fr. fiatal közép 44½—45 frt. fiatal könnyű 45—45½ frt, közönséges (szedet) nehéz 42—43. közép 43—43½ forint. könnyű 44—45 frt. Romániai, bakonyi, átmeneti nehéz — frt, közép — frt könnyű — frt. eredeti (Stache) — frt. közép — frt Szerbiai nehéz 42—43 forint, közép 42—42½ forint, könnyű 41—42 frt. — Hízó egy éves — forint. Romániai és szerbiai sertések, melyek mint átmeneteliek adtak át, vevőn s páronkint három arany vám fejében megterületnek. — Sertéslétszám okt. 7-én volt készlet 89,362 db, október 9-dikén felhajatott 2995 drb. okt 9-én elszállított: 2038 darab október maradt készletben 90,319 drab sertés.

Felölös szerkesztő és kiadó laptulajdonos

Véteszi Arnold.

Főmunkatárs: Kerezag Vilmos.

Eladó hordók.

Használt jó állapotban levő boros hordók eladók Csanak Józsefnél Piacz u. 1830 sz.

2242. tk. 1887.

Árverési hirdetm. kivonat.

A p-ladányi kir. járásbíróshoz mint telekkönyvi hatóság közhírre teszi, hogy Lippe Sámuel végrehajtonak Flesch Ferencz és társi i végrehajtást szenvedő e leni 350 frt tőkeköve és járuléka iránti végrehajtási ügyében a p-ladányi kir. Járásbíróshoz területén lévő, és Nádudvar községben és határában fekvő a Nádudvari 6 szíjkyben A+7 hrsz. alatt felvett ingatlanokra az árverést 400 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1887. évi október hó 31-ik napján délelőtt 9 órakor Nádudvar község házánál megtartandó nyilvánó árverés n a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 40 frot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított, és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt P-Ladányban a kir. járásbíróshoz mint telekkönyvi hatóságnál 1887. évi Augustus hó 10-ik napján.

Beöthy kir. aljárásbíró.

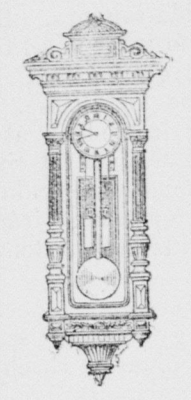
Óra- és ékszer javítások jutányosan készítenek.

LEGNAGYOBB ÓRAS- ÉS ÉKSZERÜZLET DEBRECZENBEN

LÖFKOVITS ARTHUR ÉS TÁRSÁÉ

Főpiacz 2142. sz. a főposta tözomszadságában, hol is rendkívül nagy választékban a legolcsóbb áron kapják:

Kézi egyfeloldó cölindro óra	8 frt
Kézi kétfeloldó ancre	10
Kézi kétfeloldó remontr	12
Kézi kétfeloldó	15
Nickl egyfeloldó	15
Kézi datum	15
Kézi perczo ugró	20
Arany női cölindro	24
férfi ancre	24
remontr	30
datum remontr	30
perczo ugró	30
1 m hosszú inga-óra	14
Ugyanolyan órat s felet 115	18
1 m 30 cm hosszú inga óra	18
Ugyanolyan órat s felet 115	22
Ugyanolyan 1/2 órat 115 ismétlő	35
Óranyóru kivitelű salon-óra	30
Páris hajó-óra, jantó szerkezett	5
Ugyanolyan órat s felet 115	5
Irodai v. könyvtári hádoz óra	5
Arany nyaklánc francia kőszem	3
Kézcsész-óra francia nagy	5
szarkai nagy	5
órázatú cölindro	10
Kézi óra új (német) női broche	3
férfi kancs	4
férfi kancs	4
Valódi granát	1
férfi medallion	1
szívcsész	2

Ezüst szíves gyűrű	50 kr
Emallirozott gyűrű	50
gyűrű keleti gyöngyvel	1 ft
Arany női gyűrű	2
férfi divatos lapos	4
precztyomó	8
Valódi gyémánt női gyűrű	8
brilliant	15
férfi	30
Ezüst lencse alakú függő	50 kr
Emallirozott női	1 ft 50
Valódi granát	1
Arany női függő	3 frt
Legny opál függő patent zárral	3
Divatos korall függő	3
pat. zárral	6
Valódi gyémánt	14
Valódi brilliant	25
Ezüst óralánc vekony	2
szíves	3
Arany női divatos rövid lánc	20
Arany férfi óralánc vekony	20
szíves	30
Arany katonai óralánc	30
Arany nyaklánc	30
Valódi tula ezüst óralánc	4
Aranyozott ezüst női kereszt	2
Finom arany	4
Valódi granát	4
Valódi gyémánt női	4
Ezüst 1/2 ló ezüst láncra	1 ft
Ezüst sz. György tallor	1 ft
Aranyozott órázsa	2 ft

Kívánatra képes árjegyzék ingyen és bérmentve küldetik. — Válaszra nagyobb választék is küldetik. — A megrendelések azonnal és legelőnyösebben vételnek ki. — A meg nem felelt árak visszacseréltetnek. — Minden óráért 1 évi jótállás vállalatik. — Az összes árak a m. kir. fényjelző hivatal próbájával vannak ellátva. — Az árak valódiságáért jótállás vállalatik. — Az inga órák a leggyorsabban csomagoltatnak.

Ósiba arany, ezüst és órák teljes értékűben bevételek.

Emésztési zavaroknál

(étvágyhiány, rossz emésztés, gyomorégés stb.) lassu anyagcsere-nél

s ennek következményeinél (dugulás, feltávozás, fejfájás, migrén, aranyér) a Lippman-féle Karlsbadi pezsgőpor legjobb házi szerünknek bizonyult. Kapható 60 kr. és 2 ft. dobozokban. Debreczenben dr. Rotschnek V. Emil gyógyszerárában, továbbá N. Váradon, Szatmáron stb.

Keféles nélkül tükörfényű csi ma. GAERTNER RICH.

Védjegy. pillanat-fénymáza

A es. k. csapatoknál be van vezetve. Gyár: Rich. Gaertner, Wien, Giselstr. 4 P-rt.

Szerkesztőség és kiadó: S. Schényi-utca SIMON-ház kereskedésével szembe.

HIRDETÉNYEK: Hirdetési pénzek és a kiadás valamat a lap sze lemi minden közlemények.

Bérmentetlen levelek csak a fogadtatnak el.

XIV. évfoly

Az egyet (T.) Paganiniról

hogyan Hegedűje egyet szott, miként nem lehet vajjon nem mind a n. Azért hitték felőle a hegedűjében az ürdög "varázs hegedű" a nagy fantázia kellenék egy huros hegedű ná valaki, és ráfogozéki szerencsétlen "haganini.

De hát csak egy ellenzéki hegedű? s ha négy van: annézve, mert akkor Paganini csak egy h egy hurból négy h urvarázsolta elő, ezek szanak, s mindig csakalkodását halljuk.

A pénzügyek, a ügyek! Ebből áll a egy huros hegedűből egyetlen húr megere tázni kell és elhallg dorombol a többi, az hogy repedt fazék, l fűlsértően visit, es gát biztonságban az da, mikor ennek az a szólót. Akkor aztá pénzügyek, a pénzügy Az átkos kaurnmány az országot! Az átk tönkre tette a pén kaurnmány, amely nemzetet! A pénzügy zet, a deficit és a ezini, Péter bácsi, i sit az egyhur és ép aki sirva vigad, n magyar nóta. három A szerb elmulat egy román egy duda me zék, a legújabb fori az egyetlen szál hú Mezei Ernő huz a s a mérsékeltlen. A cz gányra való pénzt v tatja ki Tisza Kálm most ezek a hamis kodnak egy kis elő

De ezer szeren az ellenzéki hegedű számbavehető hurján más kormányoknak huzott nótkat nye és nem tudnak egy melyet a francia, zék, dettó a maga ne brugolt volna, azon betegségek, m many szemére hány lános európai beteg magukon, melykre se foghatja rá, ho plane Tiszától ered

Ez az a varáz mélyét körül folyj fogni semmi rosztat volna. Az az, hog bebizonyítani nem. nál, az mind mind kezét, mi ha nem nem sikerül, de h valamat, azt ugyan n Mindent nyon dozó állapotban v tudja azt a kétség a fuziót Tisza Kálm rancsolta, hogy a tönktől mentse me

Magyar ipar

Van szerencsénk egy a helybeli n. é. közönségnek valamint a megyei, városi-községi hatóságok becses tudomására hozni, miszerint sikerült a hazai gyapjuszövő iparban a legmagasabb fokot elérni

„BRASSÓI”

híres készítményeknek, melyek finomság tartósság és izlés tekintetében minden ehez hasonlemű külföldi gyártmányokat felülmúlják — egy a helybeli piacra, mint ennek vidékére — egy

kizárólagos főraktárt megnyerni.

Raktárunkat ezen gyártmányoknak legújabb divatu és a legtisztább gyapjuból készült szövetekkel

valódi színű és tartós egyenruházati posztókkal, melyek a m. k. henvédségi ruházatok előállításánál is előnybe részesítettek — du-an felszereltük, és miután fő ezélunk a hazai ipar előmozdítását — képezi, kérjük obbeli törekvésünket nagybecsű támogatásuk által méltányolni, és esetleges szükségleteiknek beszerzését — nálunk eszközölni.

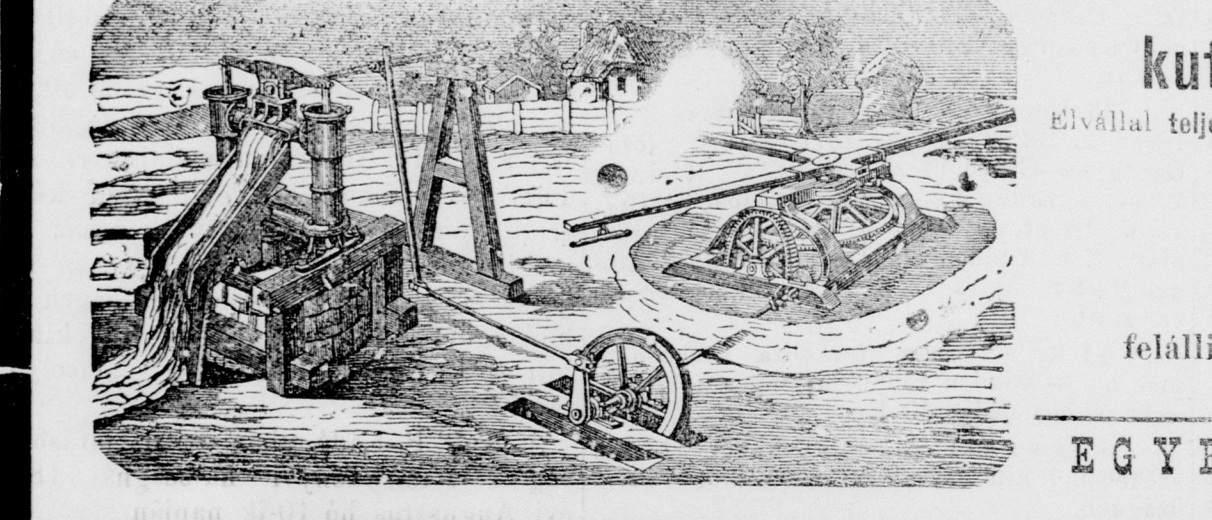
Kiváló tisztelettel

Biedermann E. és Fia. Brassói gyártmányok

WALSER FERENCZ

első magyar gép- és tűzoltószerek gyára harang és ércöntödeje BUDAPESTEN ROTTENSILLER-UTCZA 66.

Ajánlja gyártmányát mint magyar különlegességet kutakban és mindennemű szivattyukban

Elvállal teljes vízvezeték berendezését városok, földbirtokosok és magánzók részére, modern technici alapon és kedvező feltételek mellett, ajánlkozik KÖZ és MAGÁN FÜRDŐK felszerelésére szagmentes úrszékek felállítására s minden vízművi munka gyors és pontos kivitelére. Képes árlapok, és részletes költségtervezetek kívánatra díjmenten küldetnek. EGYETLEN BELFÖLDI SZIVATTYU GYÁR.

Mindennemű állampapírok, sorsjegyek részvények, záloglevelek, arany és ezüst pénzek

vétele és eladása. Szelvények és kisorsolt értékek beváltása és leszámítolá a Tőzsdéi megbízások a budapesti és bécsi tőzsdén mérsékelt f. doze és eő nyös felételek mellett eszközöztetnek. Vidéki megrendelések a legnagyobb gondtal teljesítetnek. Mindennemű felvilágosítás lelkisim retesen adatik.

Igervények minden buzásra.

Előleg-k állampapírok és vidéki takarékpénztári részvényekre olesó kamatláb mellett.

PREISZ ÁRMIN bank- és váltó üzlete Budapesten. IV., Egyetem-utca 1. szám.

SZEPCESSY ANTAL

DEBRECZEN. Padlózatok számára: Keil Alajos Bécsből.

Padlózat-fénymázát mint legkitűnőbb mázólszert puha padló számára: szagtalan, hamar száradó, szép fényes és tartós, — 1 nagy palaczk ára 1 frt 35 kr, — 1 kis " " " " 68 "

Keil Alajos Bécsből, Viaszk-kenőcsét

mint legjobb és legegyszerűbb beeresztő szert kemény padló számára, 1 köcsög ára 60 kr.

legmelegebben ajánlja SZEPCESSY ANTAL DEBRECZENBEN, a városház épületében.